

det lavest mulige Prisniveau. Endvidere skal der holdes Kontrol med Erhvervslivet og Valutamarkedet med det Formaal for Øje om fornødent at kunne træde ind med Foranstaltninger til Modvirkning af en ugunstig Betalingsbalance. Dernæst skal der, ligesom det nu er Tilfældet, holdes Kontrol med Valutahandelen, hvilken Kontrol dog menes at kunne komme til at foregaa under noget lempeligere Regler end dem, der i Øjeblikket er gældende ved den bestaaende Lov om Valutacentral.

Endvidere skal der tilvejebringes Midler, saaledes at Nationalbanken kan faa tilbagebetalt de 40 Mill. Kr., Staten skylder paa de Præferenceaktier, Staten i sin Tid overtog i Landmandsbanken.

Til Varetagelse af alle de ved Loven givne Opgaver er det Hensigten at udnævne et saakaldt Finansraad, i hvilket Erhvervsorganisationer, Rigsdagen og Banker skal have en Repræsentation, saaledes at det kan blive et alsidigt sammensat Organ, som paa behørig Maade kan behandle og beslutte om disse vigtige Spørgsmaal.

Som jeg har sagt, er Forudsætningen for det hele Nationalbankens Fritagelse for Guldindløselighed, og Nationalbankens Tilbud er derefter den Stabilisering, som jeg allerede har omtalt, en Stabilisering, som imidlertid kun er mulig, hvis de øvrige Forudsætninger, man er gaaet ud fra, ogsaa gennemføres, saaledes som det sker i Lovforslaget.

Nationalbanken skal paa Opgavens Løsning, som jeg har sagt, sætte en vis Del ind, og det maa ved Loven være bestemt, hvor stor en Del dette er. Man har valgt den Fremgangsmaade, at Nationalbanken sætter ind paa denne Opgaves Løsning sit Overskud i de kommende to Aar, saaledes at der ikke i Regnskabsaarene 1924—25 og 1925—26 udbetales noget Udbytte af den almindelige Fortjeneste, som Banken har. Hvis der skal udbetales noget Udbytte, og det gaar jeg ud fra der skal, vil det være at afholde af den Udbytteudligningsfond, som Nationalbanken har, og hvoraf man ogsaa tidligere har foretaget Udbetaling. Det vil være naturligt, at der udbetales indtil 8 pCt. Udbytte i de kommende to Aar af denne Fond. Den virkelige regnskabsmæssige Fortjeneste, som Banken indvinder i de 2 Aar, skal saa anvendes paa Valutaforanstaltninger. Der tænkes her for det første paa de Tab, der eventuelt kan blive paa Valutareserven; i alt Fald maa man jo regne med, at der kan blive Tab. Det er ingen fastslaaet Kendsgerning, men det er i alt Fald den Sandsynlighed, man maa gaa

ud fra. For saa vidt Bankens Udbytte i disse to Aar ikke medgaar til denne Opgave, er Banken gaaet ind paa at dække Statens eventuelle Tab paa Kursegaliseringsskud. Og endelig er man gaaet ind paa at tage paa sig Dækningen for Tabet paa den Sølv mønt, som vi faar tilbage fra Sverige, og paa hvilken der kommer et betydeligt Tab for Statens Vedkommende. Disse 3 Omraader vil altsaa falde ind under, hvad Nationalbanken eventuelt vil dække af sit Overskud i det Forhold, som Muligheden maatte være til Stede.

Som allerede udviklet sikres der saa ved Loven den nævnte Maksimalsalgskurs paa amerikanske Dollars, hvorved jeg dog tager det Forbehold, at de Tal, der er nævnt, ikke just behøver at opfattes som absolut, idet der, som sagt, vil kunne blive saadanne Ændringer i de faktiske Forhold, at vi, naar Loven endeligt vedtages, vil finde det rigtigt at foretage visse Ændringer deri.

Valutareserven er, som jeg allerede har nævnt, tænkt optaget paa den Maade, at Staten garanterer, og at Beløbet indtil 40 Mill. Kr. efterhaanden stilles til Raadighed for Nationalbanken. Dette Tal 40 Millioner er et Tal, der tidligere er nævnt som en nødvendig Forudsætning for at kunne tage saadanne Opgaver op. Under de Raadslagninger, der har fundet Sted, maatte vi ogsaa mene, at dermed er man oppe paa et saa stort Beløb, at der vil være en vis Sikkerhed for, at Opgaven kan løses. Det er ikke Tanken, at man øjeblikkelig behøver at gaa til at optage hele dette Laan, og endnu mindre er det Tanken at hjemføre Pengene. Det er blot Tanken at søge at oprette i Amerika den Kredit, af hvilken der kan trækkes i det Omfang, det er nødvendigt. Det er muligt, at man vil finde det rimeligt at begynde med et betydeligt mindre Beløb end de 40 Millioner; men da Loven skal have en Varighed af 2 Aar, kan det tænkes at blive paakrævet at tage et større Beløb end det, man eventuelt begynder med.

Som jeg har sagt, vil Nationalbanken være pligtig at dække Tab paa denne Valutareserve indenfor Rammen af de to Aars Overskud; hvis der maatte blive mere Tab, vil Pligten til Dækning paahvile Staten, ligesom Staten maa træffe Foranstaltninger og allerede ved Loven her sikre Foranstaltninger til, at Tilbagebetalingen og Overtagelsen til sin Tid kan finde Sted. Om alle disse Forhold vil der være at afslutte en Overenskomst med Nationalbanken, altsaa angaaende de Ting, der findes udtrykt